

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. I. An SS. Virgo habuerit omnes gratias datas in persona sua simul
conjunctas?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

rum, puritatem Virginitatis & orationem Viduarum: quod ideo conjunxit in ipsa vigilantiam Angelorum & assiduitatem Archangelorum, Constantiam Thronorum & magnanimitatem Dominationum, Excellentiam Principatum & imperium potestatum, robur invincibile virtutum, & divina lumina Cherubinorum; quidni addatur, ardentissimos amores Seraphinorum? Et super hæc omnia, nonne totum seipsum donavit ipsi in persona Filij sui Unigeniti?

Apage fabulosa Pandora, abesto procul in perpetuum è mente nostra. Sola Sanctissima Virgo in veritate plus est, quam fabulosa Pandora fuerit in imaginatione Poëtarum, & Philosophorum antiquitate. O quam longè aliter oblectat veritas ad conciliandum sibi amorem, quam mendacium! Sanctus Thomas de Villà novà prædicavit in secundo sermone de An-

nuntiatione, quod Sanctissima Virgo sit vera Pandora, dotata pulchritudine tam rarâ, ut oblectaret oculos Dei, tantisque locupletata perfectionibus, ut ipsa omniratione placuerit illi: *Hæc nostra Pandora, Deo suo placuit Virginitate, placuit puritate, placuit humilitate, placuit denique omnigenarum virtute.* Hæc imago Sanctissimæ Virginis, oblivionem nobis induxit cæterorum omnium, & fuit argumentum, quo jucundè nos occupavimus per totam sequentem Consultationem, ubi conati sumus indagare multitudinem & excellentiam donorum celestium, quibus munifica Dei manus locupletavit ipsam, ut ex ipsa dignam sibi efficeret Matrem.

Perpendamus jam abundantiam gratiarum ipsius sanctificantium in aliâ quâdam Consultatione, & in alterâ incomparabilem gratiam divinæ Maternitatis ejus: In hæc quæsimus ab initio

ARGUMENTUM.

An Sanctissima Virgo habuerit omnes gratias gratis datas in persona sua simul conjunctas?

ARTICULUS I.

Charitativus meus ductor, qui videbatur mihi quandoque Cherubim in scientiâ, quandoque Seraphim in amore, initium sermoni dedit mihi que dixit, quod ad resolvendum bene hæc quæ-

stionem, prius scire oporteat, quid intelligatur per gratias gratis datas. Verum est, inquiebat, quod omnes gratiæ, quibus Deus nos afficit, propriè loquendo, sint gratiæ gratis datæ, eoquod dentur

LII 2

nobi

nobis gratuito ex solâ bonitate Dei, cum ex nobis non debeantur, vel illas simus promeriti: nihilominus est certa quædam species gratiæ, quæ non fert nomen gratiæ gratis datæ, quantumvis detur nobis gratuito; & est alia quædam species gratiæ, quam appellamus gratiis datam, quamvis non magis gratuito detur, quàm altera: Et ecce in quo constituent Theologi, differentiam inter utramque!

Quid intel-
ligatur No-
mine gra-
tiarum gra-
tis datarum.

Affirmant hi, quòd omnes gratiæ, quæ dantur nobis pro propriâ nostrâ utilitate, ut acceptos nos reddant Deo & gratos, nõsque intimè uniant cum ipso, non recensentur inter gratias gratis datas, quas appellamus gratias Sanctificantes, vel gratias gratos facientes: quòdque omnes gratiæ, quæ dantur nobis pro utilitate aliorum, ad laborandum pro ipsorum salute, ad promovendum ipsorum conversionem, ad deducendum ipsos ad Deum, sint illæ, quas nuncupamus gratias gratis datas: Omnes indigent gratiâ sanctificante, ut sint Sancti, quique plùs habet illius, est sanctior; sed bene haberi potest gratia gratis data, quin aliquis sit Sanctus: Imò posset aliquis habere illas omnes, & esse magnus peccator, ac cum omnibus suis gratiis gratis datis perire in æternum. Eheu! poterant hæc illi servire ad procurandum salutem plurimarum animarum, dum ipsi inutiles fuerant pro propriâ suâ sa-

lute. Videre erit ex illis in die iudicij, qui dicent: Domine nõnne in nomine tuo virtutes multas fecimus; ut ipse exprobrabit illis: Nescio vos: Ex eò, quòd habuerint donum miraculorum, vel donum Prophetiæ, vel alias gratias gratis datas, non fuerunt magis accepti Deo, nisi habuerint gratiam sanctificantem, sine quâ nihil salutis est, & cum quâ solâ salvati fuissent absque omnibus alijs.

Post hanc declarationem facilis Dicit potest
responsio est ad quæstionem: an quòd San-
scilicet Sanctissimâ Virgo ultra in-ctissima-
gentem hanc gratiarum Sanctifi-Virgo ha-
cantium, quibus ipsius replebatur-buerit om-
anima, abundantiam habuerit nes gratias
etiã omnes gratias gratis datas in gratis datas
suâ personâ unitas: Potest enim in solâ gra-
dici, absolute loquendo & absque tia divine
alio Examine, quòd habuerit illas Materaiti-
omnes modò perfectiori, quàm tis.
unquam habuerit aliquis Sancto-
rum, excepto JESU Christo, & omnes Sancti simul: hoc facile probaretur unicâ hæc, sed solidâ ratione. Qui recipit gratias, ut impendat illas ad salutem proximorum, censetur recipere gratias gratis datas: Jam nunquam recipit aliquis gratias tam abundantes, ad impendendum illas proximorum saluti, sicut Sanctissima Virgo: Siquidem cum produxerit nobis Salvatorem totius mundi, nõnne affirmari potest, ipsam solam plùs contribuisse ad mundi salutem, quàm fecerint omnes ij, quo-

quorum Deus in hoc uti volebat operâ? Nónne propterea gratia divinâ ipsius Maternitatis collocari possitante omnes prima, & omnium gratiarum grâs datarum velut Choriphæa & antesignana, utpote, quæ contineat omnes eminenter, omnésque excellat absque comparatione? Fortassis contentus non es, universim sic intuens illas; descendamus igitur magis ad particularia, & inquiremus, an Sanctissima Virgo verè habuerit gratias datas, quæ resplendebant in alijs Sanctis.

Magnus Apostolus sigillatim recenset gratias grâs datas in Epistola ad Corinthios, & novem illarum observat genera, quæ divisa esse ait diversis personis ab eodem Spiritu: *Alii quidem per Spiritum datur sermo Sapientiæ, alii autem sermo scientiæ secundum eundem spiritum, alii fides in eodem spiritu; alii gratia sanitarum, alii operatio virtutum, alii Prophetia, alii discretio spirituum, alii genera linguarum, alii interpretatio sermonum.* Ecce doctrinam Magni Apostoli Sancti Pauli circa multitudinem & diversitatem gratiarum grâs datarum; sufficit accepisse à Deo earum unicam solam, vel possidere illarum duas vel tres, ut eminere credatur super alios in totâ Ecclesiâ: Sed Sanctus Thomas, quem in hoc plurimi Theologi sequuntur, pro certo tenet, Sanctissimam Virginem habuisse illas

omnes, saltem in habitu, imò etiam possedisse illas in actu, quæ non adversabantur ipsius sexui vel conditioni, quæque congruæ erant Ministerio sublimi, ad quod destinata fuerat à Deo.

Verba ab hoc Theologiae oraculo circa hoc argumentum nobis relicta merentur considerationem. Dubitandum non est, asserit nobis, quin Sanctissima Virgo accepit excellenter donum Sapientiæ, & virtutem patrândi miracula, sicut etiam spiritum prophetiæ: nihilominus non recepit usum omnium gratiarum grâs datarum; privilegium hoc est, non nisi spectans ad JESUM Christum; ipsa solum recepit illas, quæ congruebant suæ conditioni. Exempli gratiâ; Ipsa recepit usum doni Sapientiæ, ad stabiliendum & confirmandum se in sublimibus suis contemplationibus; sed illius non accepit usum, ut impenderet eum ad prædicandum Sanctum Evangelium, quia hoc ipsius sexui non congruebat. Ipsa possidebat verè gratiam miraculorum, sed non habuit illorum usum, præcipuè dum JESUS CHRISTUS Sanctum prædicavit Evangelium, eòquòd congruum fuerit, ipsum solum patrare miracula ad confirmandum doctrinam suam: Et hoc reservari debebat ijs, quos mittebat ad prædicandum illam, sicut Apostolis & discipulis ipsius. Unde etiam oritur, quòd magnus Præcursor,

LII 3 San-

D. Thom.

3 p. q. 27.

art. 5. ad 3.

Quomodo
Sanctissima
Virgo ha-
buerit om-
nes gratias
grâs datas
saltem in
habitu

Sanctus Joannes Baptista nullum patrauerit miraculum, neque Sanctissima Virgo, vivente adhuc Salvatore nostro: *Ut omnes Christo intenderent*, inquit Sanctus Thomas, & non nisi aures & oculos pro JESU Christo haberent,

Habuit donum Sapientiae, & quare.

Ipsa igitur imprimis habuit, & quidem eminentissime donum sapientiae, id est, sublimissimam cognitionem profundissimorum mysteriorum, quae fides nos tam obscure docet, velut illud Trinitatis, Incarnationis Verbi, & omnium eorum, quae impleri debebant prodigia, in tota seria Redemptionis humanae; & nunquam post JESUM Christum ullus tam profunde penetravit virtutes divinas, sicut Sanctissima Virgo. Quid profuit ipsi hoc donum Sapientiae? interrogabam Viatorem nostrum: Cum sit gratia gratis data, non erat collata ipsi pro propria sua Sanctificatione, qua etiam non indigebat, eo quod aliunde habuerit totam plenitudinem gratiae sanctificantis, quam habere debebat: ex altera parte haec gratia ipsi prodesse non poterat pro sanctificatione aliorum: Cum enim fuerit foemina, destinata non erat ad praedicandum Sanctum Evangelium; Et velut foeminae servandum ipsi fuerat silentium in Ecclesia, juxta regulam datam a Spiritu Sancto sexus sui confortibus per os Sancti Pauli: *Docere mulieri non permitto*: An igitur munus sibi

1. Tim. 2. 7. 12.

sumplerit instruendi mundum?

Quid dubitas, respondit mihi, ^{JESUS & MARIA Sol & Luna Ecclesia.} cur tot tantisque cognitionibus divinis repleverit ipsam, nisi ut his totam suam illustraret Ecclesiam? JESUS & MARIA erant in Ecclesia, velut Sol & Luna in mundo materiali: Quando Sol est sub terra, Luna supplet ipsius absentiam, & nos illustrat luce ab ipso accepta. Post Ascensionem JESU Christi, qui subtraxit nobis praesentiam suam visibilem, Sanctissima Virgo erat secundus Sol totius Ecclesiae; ita ut Sanctus Ignatius Martyr, Sanctus Anselmus & plures alij affirmant, ipsam instruxisse Apostolos, ipsisque plura revelasse mysteria, quae non intelligebant: *Multa Apostolis per MARIAM revelabantur*. Omnibus ex locis ab ipsa requirebatur consilium circa puncta difficillima, & intelligentiam verborum ac intentionum JESU Christi, velut ab ea, quae cognitionem illorum habebat perfectissimam. Ipsa igitur erat Sapientissima & prudentissima Magistra Apostolorum, & totius Ecclesiae Catholicae, sicut eam appellat S. Anselmus: *Ecclesia & Apostolorum doctrinem, & Sapientissimam Magistram*. ^{S. Anselmi lib. de Excell. Virg. c. 7.}

An igitur adhaeres, reponebam ipsi, opinioni Abbatis Ruperti, qui ^{Rupert. Abbas.} credidit, quod Sanctissima Virgo praesidem egerit Concilij Ecclesiae, quod ab Apostolis celebratum fuit Jerolymis, sicut refertur in Actis, quod

Confu-
tio ma-
pona-
pro
dicit

Idem lib. de
Concept.
Virg.

quòdque ibi deciderit ipsa plurimas difficillimas quæstiones, quæ agitabantur circa cæremonias legales antiquæ legis? Non, respondit mihi, JESUS CHRISTUS nunquam voluit aliquam fœminam, ne quidem Sanctissimam Matrem suam, præesse Consilij Ecclesiæ suæ, nec Congregationibus publicis, neque etiam agere ipsas Pastores animarum; Et quamvis divinam suam Matrem magis amaverit omnibus simul hominibus, nunquam tamen concessit ipsi inæstimabile privilegium, vel unicâ tantum vice celebrandi Missam. Hoc bene ponderandum esset Sacerdotibus, unde humiliarent se coram Deo, & sacrum quendam conciperent horrorem ob magnitudinem ministerij & inumeris sui. O Sacerdotes! ô Sacerdotes! quàm stupendam potestatem Deus vestris consignavit manibus, producendi toties actualiter Sacratissimum suum Corpus, & pretiosissimum suum sanguinem per labia vestra? O Sacerdotes majore locupletes favore, quàm Angeli in cælo, excellentiore divites privilegio, certâ quâdam ratione, quàm Virgo Sanctissima! an unquam seriò ponderastis animo concessum vobis potestatis portentum ac prodigium? Vos quid amplius potestis, quàm propterea Mater Dei, cui non nisi semet concessa fuerat facultas producendi eum in totâ vitâ suâ. O Sacerdotes! tertîâ hoc vobis dico

vice, qui ergò & quales estis vos! si bene cognosceretis vosmet ipsos, intueri non possitis vos, nisi percussi tremore.

Credebam hunc Spiritûs fervorem longius adhuc abrepturum meum Raphaëlem; hinc revocavi ipsum ad nostrum argumentum, & interpellando ipsum interrogavi: Ad quod igitur utebatur Sanctissima Virgo gratijs gratuitis sibi concessis, si caruit potestate tum instruendi publicè, sicut Apostoli, tum præsidendi Concilij, sicuti præfules? Instruebat ipsa magis ijs omnibus, respondit mihi, & etiam plura ijs omnibus decidit, sed in congressibus particularibus: nemo unquam accessit ipsam, quem non dimiserit magis illuminatum in cognitione Dei: & dein donum Sapientiæ mirificè profuit ipsi ad fovendam & nutriendam contemplationem suam continuam; ipsa fidus erat, nunquam Ecclipsatum, sed semper illustratum, semperque illustrans, recipiens continuò lumen à divino suo sole, idque effundens denuò in mundum per exempla & verba sua. Abbas Rupertus dicit, Sanctos Apostolos semper respexisse eam velut oraculum suum, quamdiu auspiciatâ potiti sunt sorte fruendi præsentia ipsius in terris: Et licet ipsimet toti repleti fuerint Spiritu Sancto, eò quòd ipsimet extiterint oracula mundi, consulebant tamen Sanctissimam Virginem, quasi reperissent

Ipsa magis instruebat Ecclesiam, quàm omnes Apostoli, sed privatim.

Rupertus lib. 2. de gloria Filii Hominis,

Consideratio magni ponderis pro Sacerdotibus,

iffent in ipsa vivam Commentarium, & interpretatricem fidelissimam omnium verborum Sancti Evangelii: *In multis subobscuris arcanis mentes Apostolorum illuminavit.* Et quis dubitet, quin, cum ipsa sola habuerit curam induendi Verbum æternum carne mortali, ut redderet illud visibile oculis nostris, etiam plurimum contulerit ad induendum illud voce sensibili, in ore Apostolorum, ut redderetur intelligibile auribus omnium mortalium?

Cur prædicatores dicant semper Ave MARIA in principio sermonis,

Nonne etiamnum hodie videmus, quod omnes Prædicatores, qui exercent munus Apostolorum in annuntiatione Sancti Evangelij confugiant ad ipsam velut ad Sapientissimam Explanatricem divinorum Oraculorum, quando explicare hæc volunt hominibus, recitentque semper Ave MARIA in principio sermonum suorum, illudque recitare secum faciant totam audientium coronam. Quot & quantos Ecclesia habuit celeberrimos Doctores, ac Prædicatores maximos, quos Sanctissima debet Virgini? Quis ignorat, quod Albertus Magnus, verè magnus in scientiâ & pietate, suam ex unico dono Sanctissimæ Virginis habuerit scientiam? Quis nescit, quod Rupertus Abbas, qui in juventute suâ fuit ingenij tam rudis, tamque tardi, ut nihil capere potuerit nec in scientiâ, nec intelligentiâ sacræ Scripturæ, evaserit in Do-

ctorem sui sæculi maximum, & admirationi fuerit & futuro sit seculis sequentibus ex munere Virginis Sanctissimæ? Quem lætet, quod Bernardinus Senensis, qui impeditam habebat linguam ex naturali & notabili quodam defectu gutturis, ob quem à prædicandi munere detinebatur, factus sit inter prædicatores Oraculum, & maximum Ordinis Seraphici jubar? Et hoc ex singulari Sanctissimæ Virginis favore, quæ supplicantis vota benignè audiens, sublato mox impedimento, summâ exornavit ipsum facundiâ? insuper tam divinâ ipsum replevit cognitione & scientiâ, ut ipsam adhuc admiremur in ijs, quæ exarata nobis reliquit, voluminibus? Nunquam attingerem metam, si ostendere vellem omnes faculas, quas in Ecclesiâ accendit ipsa, cuncta per sacula.

Sanctus Bonaventura aspiciebat ipsam veluti unam ex lampadibus, quæ dies noctesque coram Venerabili Sacramento servantur accensæ, nunquam desinunt illustrare Ecclesiam. Et sicut ex his lampadibus mutuatur & accipitur lumen, quando accendendi sunt cerei, ad celebrandum divina mysteria, ita etiam ex Virgine Sanctissima, tota Ecclesiâ Christiana, sua recipit lumina, suasque cognitiones: Deus servat illam in domo suâ velut facem semper accensam, cujus nunquam extinguatur ignis, ad illuminandam

Ipsa deit
plures in-
figet Præ-
dicatores &
Doctores
Ecclesie.

Cassiodorus

Jacobus Voragine in vita Sædoris

Lamp prodigiosa

D. Bonaventura in spec. B. V.

Ludo Vives cap. 22. c. Dei,

minandum & calefaciendum omnes suos domesticos usque ad consummationem sæculorum, ipsa est lucerna Ecclesie, ad hoc destinata à Deo.

Cassiodorus.

Cassiodorus libro de institutione Monachorum facit mentionem de certâ quâdam lampade, quam ipsemet invenerat, quæque semel accensa nunquam amplius exstinguebatur, quin opus esset ullam ipsi adjicere deinceps manum, vel ipsam aliquo conservare alimento. Et in vita Sancti Isidori observatum est, quod illustris hic Episcopus Hispalensis duas lampades accensas servaverit in domo suâ, quarum ignis nunquam consumebat materiam pro alimento destinata: quando mortuus est, hæc duæ lampades inclusæ sunt cum ipsius Corpore in sepulchro, una ad caput, altera ad pedes, & post aliquot centenos annos, ubi aperta fuit ipsius tumba, ad transfereandum sacrum ejus Corpus ex Hispali in locum alium, inventæ sunt ambæ adhuc accensæ. Doctus Commentator librorum S. Augustini de civitate Dei exaravit aliquid magis adhuc stupendum; quod nempe apertum fuerit antiquissimum aliquod monumentum, in quo inventa fuerit accensa lampas, quodque ex inscriptione illic insculptâ supputatum fuerit, illam jam aruisse annis mille quingentis, quodque mox ubi contacta fuit, non solum fuerit constata, sed etiam in minutissimum redacta pul-

R. P. Isaac Consultat. Tom. III.

verem in manibus eorum, qui ipsam apprehendere voluerunt.

Omnia hæc sanè videntur stupenda, sed non ita, ut vel à longè accedant ad Lampadem omninò prodigiosam Sanctæ Ecclesie, de qua hic loquimur, quæ Virgo est Sanctissima. Si aspicias, quo lumine resalgeat, circumfert ipsa in sinu suo illum, qui dicit: Ego sum lux mundi: Si attendas, cui bono suam circumferat lumen; videbis, quod non solum ad illustrandum aliquam tumbam vel domum, sed illustrandum totam Ecclesiam Catholicam in universo orbe. Si quæras, quamdiu perseverat accensa, ita, ut non exstinguatur, hoc non est per aliquos duntaxat annos aut sæcula, cunctis illa ardebit sæculis, suumque conservabit lumen in omnem æternitatem. O Lampas lucens & ardens, quam tota Ecclesia cum fiduciâ aspicit & reverentiâ, & tu nos aspice cum pietate ac benevolentia; dissipa nostrarum tenebras ignorantiarum, nobisque impertite cognitionem veritatis primæ, quæ est Filius tuus JESUS Christus; illumina nostras animas, ut cognoscamus ipsius pulchritudinem, quam cognitam impossibile est non amare.

Adverto tardè nimis, prosequitur viator noster, hanc lampadem deduxisse nos longius, quam putaveram; nihilominus à recto nos non abduxit tramite: Siquidem in

Sanctissima Virgo lumine stupenda est Lampas.

Sanctissima Virgo habuit donum sapientiæ, scientiæ, & interpretis.

M m m solo

tientis scri-
pturarum.

solo dono Sapientiae aspeximus
magnam partem gratiarum gratu-
tarum Sanctissimae Virginis, nimi-
rum & illam scientiae, & illam in-
terpretationis scripturarum, quas
intelligebat melius cunctis Docto-
ribus Ecclesiae, Omnes hae tres
gratiae gratuita, sapientia, scien-
tia, & intelligentia scripturarum,

complectuntur in se cognitionem,
ipsarum cognitiones tam bene inter
se concordant, ut quando sibi in-
vicem occurrunt, non constituent
nisi unicum. Congruum erat de
tribus his gratijs ad cognitionem
spectantibus nonnisi unum confi-
cere sermonem. Loquamur de alijs
magis distincte.

ARGUMENTUM.

*De dono fidei, de virtute miraculorum, de pro-
phetia & alijs gratijs gratuitis Sanctissimae Virginis.*

ARTICULUS II.

Timeo, dicebam praecipuan-
do ipsum, ne adhuc dictu-
rus sis mihi, omnes alias
gratias pari ratione inter se concor-
dare, sicut omnes memoratae cog-
nitiones, adeoque confusus sis
illas inter se, ita ut videam illas
omnes, nullam tamen ex ijs cog-
noscam. Exoptarem aspicere illas
separatas ab invicem: permittite, ut
ipsemet proponam tibi illas succes-
sive, & unam post alteram.

In primis quid intelligis per do-
num fidei? Estne haec virtus Theo-
logica, quae datur nobis ad creden-
dum omnia Religionis Christianae
mysteria? Non, inquit mihi, haec
non est gratia gratis data, eo quod
absolue sit necessaria pro salute il-
lius, qui accepit illam: Estne er-
go, reponebam ipsi, fides miracu-
lorum, de qua loquitur nobis JE-
SUS Christus in Evangelio Sancti

Matthaei: *Si habueritis fidem, sicut Matth. 17.
cuius granum sinapis, dicetis monti 7. 19.
huic; transi hinc illuc, & transi-
bis?* Non, respondit mihi: *Ve.* Quid sit
proprie do-
num fidei.
rum est, quod virtus faciendi mi-
racula sit gratia gratis data, sed ipsa
praecise non est donum fidei. In
quo igitur, dicebam ipsi, credis
consistere illam? Sanctus Thomas,
respondit mihi Viator noster, do-
cet, ipsam speciale esse donum
persuadendi facile veritates fidei,
supponens, quod aliquis jam fir-
miter sit ipsemet persuasus circa il-
las; & esse gratiam, quam Deus
effundat super labia praedicatorum,
quam abundanter omnibus contu-
lit Apostolis, quando misit illos
praedicare Evangelium in universo
mundo. Hinc est, ipsos tam po-
tentes existisse, ad convertendum
civitates, provincias & regna ad fi-
dem; conferebant facile fidem,
quia